

Tyláček

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J.K. TYLA PÍSEK

Ročník XXVI, červen 2017

102
léto

Uvnitř tohoto vydání:

Úvodník pana ředitele

Akademie ke Dni matek 2017

Prácheňské přebory 2017

Devátáci v JETE

Družina rozdává radost

Ekoden

Paní učitelka Slavíková se loučí

Roztančená Tylovka

Staré řecké báje a pověsti

„Energetická gramotnost“ naší školy

Roztančená Tylovka

Vaříme bez maminky

Z našich MŠ

Knihomolové z Tylovky

Tylovka zpívala a tančila v dešti

- Akademie v divadle Fráni Šrámka

Dobrý den vážení čtenáři,

držíte v rukách letní číslo našeho školního časopisu. Tedy časopisu, který v posledních letech pravidelně získává přední příčky v soutěži o nejlepší školní časopis na úrovni Jihočeského kraje. I letos jsme dostali čestné uznání za kvalitní fotografie a cizojazyčné kvízy. Není to samozřejmost, i když nám to tak často připadá. Za každým číslem jsou hodiny nad klávesnicemi, hodiny příprav. Za to bych chtěl všem, kteří přidali svá písmenka do společného díla, poděkovat.

Letos v létě nás čeká „pouze“ druhá etapa rekonstrukce cvičné kuchyně. Na podzim se tedy jak kluci, tak holky v akci mohou těšit na moderní kuchyni, kde se bude vařit téměř samo. Třeba se tam časem uvidíme i na kurzech vaření pro dospělé, např. s nějakým slavným ku-

chařem. To by se nám líbilo...

Dále budeme rekonstruovat výdejny školní jídelny mateřských škol v Dobrovského a Alšově ulici, měnit světla ve výtvarné výchově, budovat zázemí pro další oddělení školní družiny a ve všech budovách včetně mateřských škol bude probíhat velká údržba a generální úklid.

Nebudou zahálet ani pracovníci a pracovnice ve školní jídelně, celé léto se bude vařit pro seniory i pro příměstské tábory a akce typu folklorního festivalu.

Také některé paní učitelky a páni učitelé pojedou na letní školy, aby se seznámili s novými metodami, jako např. matematika dle dr. Hejného.

Vždy se čeká, že uplynulý rok nějak zhodnotím. Dělat to

s měsíčním předstihem není vždy jednoduché. Přemýšlím, jak se s odstupem na školní rok 2016/2017 podívat.

Možná jako na rok, kdy po dvanácti letech nepořádáme pro malý zájem absolventský ples... Osobně doufám, že úspěšnou třináctkou navážeme příští rok. Možná je to ale konec jedné tradice a začátek nové, kdo ví?

Možná jako na rok opětovného zavedení povinných přijímacích zkoušek na střední školy.... My tento krok vítáme jako pokus zkvalitnit středoškolské vzdělávání a dodat úroveň i přípravě v devátých třídách.

Možná jako na rok, kdy jsme zcela naplnili kapacitu školy 750 žáků, nebo jako na rok, kdy jsme vyhráli juniorskou NBA...

Možná jako na rok, kdy
vstoupily v platnost velké
změny ve školském zákoně
– povinný rok předškolního
vzdělávání v mateřských
školách, kariérní řád pro pe-

Cyklokurz 2017 na Lipně

dagogické pracovníky, inklu-
ze a kdy se začalo blýskat na
lepší časy v odměňování
všech ve školství... a možná
jako na rok, kdy z vlády vy-
stoupila jedna
z nejpracovitějších minis-
tryň školství za dlouhé ob-
dobí...

Já vám všem přeji, abyste

hlavně na letošní letní
prázdniny vzpomínali jako
na ty, ze kterých budete mít
úžasné zážitky ze společně
strávených chvil, a je úplně
jedno, jestli to budou chvíle
u moře, na horách, pod sta-
nem nebo v klidu domova.

Léto budiž pochváleno.

Pavel Koc, ředitel školy

Tylovka zpívala a tančila v dešti Akademie ke Dni matek 2017 – Hudba jako děšť

V úterý 2. května navečer se
Divadlo Fráni Šrámka roze-
znělo a roztančilo tóny písní
žáků ZŠ a MŠ J. K. Tyla v Písku.

Každého z nás hudba
provází celý život. A toto té-
ma se stalo spojující linkou
jednotlivých vystoupení. Na
forbíně zazněly písničky od
Beatles až po Eda Sheerana,
od černých desek až po sou-
časnou hudbu v chytrých mo-
bilech. V první části Akademie
vzpomínali naši učitelé, ve
druhé části napsali žáci, co
hudba znamená pro ně. Tím-
to hudebním průřezem nás
provázely krátké scénky a dva

žáci – konferenciéři. Zde je
výběr několika vzpomínek a
vyznání:

*Od dětství mám hudbu
ráda. Maminka mi zpívala
před spaním na dobrou noc,
zpívali jsme v autě cestou na
výlet, babička si při práci po-
brukovala moravské písničky.
Vzpomínám i na chvíle, kdy
na gramofonu rodiče pouštěli
písničky – singly. V té době
jsme bydleli v Praze a rodiče
často chodili do divadla Se-
mafor. A právě semaforové
písničky zněly naším malým
pražským bytem nejčastěji. To
byly písničky šedesátých let.*

*„Včera neděle byla, včera byl
hezký čas ...“, „Sluníčko, slu-
níčko, popojdi maličko ...“*

*Měla jsem takovej malej
kazeťáček. To ještě nebyly
walkmany. Každé pondělí br-
zy ráno jsme jezdili do školy.
V Ražicích - vždy při čekání na
další vlak - jsme s kamarádem
poslouchali Kryla. Potichu,
ucho na repráku, aby nikdo
neslyšel. Byli jsme tam jen my
dva studáci ... a dělníci jedou-
cí do práce. Kryl zpíval tak sy-
rově a opravdově! O tom, co
jsme nesměli ani vyslovit.
„Prší a venku se setmělo, tato
noc nebude krátká, beránka*

vlku se zachtělo, bratříčku, zavřel jsi vrátka?“ Zavírali jsme vrátka svých úst, ale zavřít naše srdce se těm se srpy a kladivý nepodařilo.

Hudbu si pouštím, když jsem doma nebo na zahradě. Když skáču na trampolíně, když jedu na kole. Hudbu si pouštím, i když sekám trávu nebo když pracuju na chatě. Jednou jsem kvůli hudbě málem nepřišel do školy. Tak jsem se zaposlouchal do písničky, že jsem zapomněl odbočit do zelené brány naší školy a šel jsem dál.

Z dětství si pamatuju, že mi maminka před spaním vždy zpívala a já občas s ní. Většinou to byly písničky lidové, ale hezké. Víím, že mi maminka zpívala skoro i půl hodiny, abych vůbec usnul.

Když jedeme s rodinou někam daleko a v rádiu je písnička, kterou zná celá rodina, tak ji zpíváme a čas rychle uplyne.

Hudba je něco jako můj život. Hudbu musím poslouchat pořád. Motivuje mě při cvičení. Pomůže, když jsem

smutná. Při hudbě se mi lépe přemýšlí i pracuje. Poslouchám téměř všechno, hlavně **rap, pop**. U rapu se mi dobře pracuje, protože to dělám v rytmu rapu rychleji. Když poslouchám pop, dobře se mi usíná. Hudba je zdrojem mé radosti.

Hudba je pro mě úlevou. Pohoda. Poslouchám **Twenty one Pilots** – líbí se mi jejich styl hudby, dobře se poslouchá. **Melanie Martinez** má snad nejkrásnější hlas. **Ed Sheeran** optimista, skromný sympaťák, je to můj vzor. **Iron Maden** – tak ty poslouchám snad od 3 let. Jsou neuvěřitelní!!! Je to kapela naší rodiny.

V programu Akademie se představili 5. a 9. mateřská škola, školní kroužky, některé třídy, recitátoři, sóloví hráči na hudební nástroje. Akademie byla dlouhá, trvala 3 hodiny. Ale to vlastně vypovídá o tom, že naše škola má mnoho tvořivých učitelů a žáků. A podívat se na ně přišlo tento-

krát tolik rodičů, že divadlo bylo beznadějně vyprodané.

Kdo vydržel, nelitoval. Divadelní sál rozezněly dva nové pěvecké soubory i pěveckí sólisté, zatančily Berušky, z flétnového a kytarového kroužku sestavila paní učitelka celou kapelu, zhlédli jsme akrobacii na žíněnkách, hudební pohádku či stínové divadlo. O svém hudebním a rytmickém talentu přesvědčili diváky nejmladší žáčci z prvních tříd. Akademie byla tentokrát propojena s výtvarnou výstavou na téma Hudba. Práce žáků z této výstavy zdobily prostory divadelní scény. Děti již tradičně ve výtvarné výchově vyrobily dárky maminkám.

O plynulý průběh Akademie se starali žáci 7.C a 8.B, kteří sloužili jako technický štáb nebo chůvičky k malým dětem. Zde jsou jejich postřehy a dojmy:

Co se mi líbilo na Akademii? Že jsem si našla nové kamarády. Když bylo večerní vy-

stoupení, tak jsme já a Natka spousta zkušeností Líbila
 pařily na jednu písničku se mi spolupráce jak učitelů,
 Radost mi udělalo hlídání tak žáků. Myslím, že až na
 malých dětí Ze začátku malé drobnosti to proběhlo
 nervozita, pak se to ale vše perfektně ...
 rozjelo a bylo to úžasné. Moc Jak řekla na začátku
 jsem ocenila to, že divadlo konferenciérka Jindřiška:
 bylo plné. Krásné bylo stínové „Stáhněte deštníky, otevřete
 divadlo. A v zákulisí? No, tam
 jsme se nasmáli. Nejhezčí
 Akademie, kterou jsem zaži-
 la Vystupoval jsem a vy-
 padl mi text. To bylo napína-
 vé Byl to super zážitek,

**srdce. Protože hudba se na
 vás bude dnes snášet jako
 déšť.“** A snášela se. Nejen v
 průvodní písni Zpívání v deš-
 ti. Ze všech koutů divadla.
 Díky všem učitelům a jejich
 žákům, kteří Akademii připra-
 vili.

„Hudba je jako déšť,
 kapka za kapkou proniká do
 srdce a oživuje jej.“ *Romain
 Rolland*

Jana Slavíková

Hudba jako déšť

Každý rok se ke Dni matek uskutečňuje akademie. A ne-
 bylo tomu jinak ani letos. V úterý ráno se naplno rozjely
 přípravy v divadle, které trvaly až to odpoledne. Bylo to ná-
 ročné, jako v podstatě každý rok. Organizace, nošení kulis a
 instalace různých prvků zabra-
 la opravdu hodně času. Proto určitě patří poděkování všem,
 co pomáhali dopoledne i ve-
 čer v zákulisí, protože spousta z nich odvedla velký kus práce
 a třeba ani nebyli vidět na po-

diu. Během dopoledních pří-
 prav probíhala i generálka, která se skvěle zvládla. A když
 už bylo vše připravené na ve-
 čer, šli jsme si odpočinout a připravit se.

Letos byl vyprodaný celý sál. Doslova do jediného místa. Moje mamka už nesehnala
 lístek, a určitě nebyla sama. Samozřejmě potom, co odešli
 rodiče těch nejmenších, se tam nějaká místa uvolnila. Té-
 ma akademie bylo pro letošní rok velmi rozsáhlé, a to hud-

ba. Mezi přípravou podia se uskutečnilo několik krátkých
 scének, kde žáci ukazovali jed-
 notlivé styly hudby od 60. let až po současnost. Dále tu byla
 pasáž, kde jednak učitelé vzpomínali, co poslouchali
 v mládí, a jednak nám žáci sdělovali, co za hudbu poslou-
 chají teď. Akademie měla přes třicet vystoupení, proto se
 protáhla až do pozdního veče-
 ra. Myslím ale, že to za to ur-
 čitě stálo. Věřím, že se to všem náramně líbilo a za rok

se přijdou podívat zas.

Na akademii se podílelo mnoho lidí, hlavně učitelé, kteří žáky na jednotlivá vystoupení připravovali. Nesmím zapome-

Roztančená Tylovka

Každým rokem se připravují naše taneční kroužky na taneční vystoupení již od září. Intenzivně se rozléhá hudba celou školou od tělocvičen po chodby školy od měsíce ledna. S nasazením, nadšením a radostí probíhají přípravy tanečního vystoupení a kostýmů. Zapojují se nejen děti, paní učitelky, vychovatelky, ale i rodiče.

Vyvrcholením je taneční večer pod názvem "V tanečním ryt-

mu", který se uskutečnil ve čtvrtek 16. března 2017 ve

nout zmínit paní učitelku Slavíkovou, která měla celou akademii už od jejího vzniku na starost, tento rok bohužel na posledy, protože od září už bude učit na jiné škole. Proto

sportovní hale Elim. Celý večer moderovala Yvona Zuntová.

V první části večera tančili ve stylu standardních a latinsko-amerických tanců tanečníci Čtyřlístku ze Strakonice manželů Motlových.

V druhé části večera na téma „Světové hity“ zatančili naši prvňáčci jako včelky Máji a Vilíci / Marcela Zachová 1.D/, fotbaloví mistři a roztleskávačky /Alice Bláhová 1.B/. Pro lepší budoucnost tančili žáci Jany Mohňanské ze 3. D, s vlastní choreografií přišli žáci 4. B Zuzany Bínové. Mezi skupinovými tanci jsme viděli sólo Veroniky Knotové ze 4. B a sólo Terezy Bečvářové z baletní školy Flash Dance Labuť Marty Kotrbové. Taneční

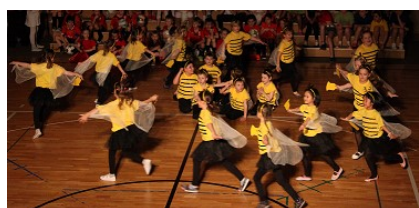
doufáme, že se organizace příští rok někdo ujme a budeme společně dále těšit nejen maminky touto skvělou akcí.

Jindřiška Vovesná 8.B

kroužek Berušky Zuzany Bínové a Marcely Lejčarové navodil atmosféru starších světových hitů hned v úvodu a o taneční přestávce roztančil přítomné malé tanečnický a diváky například tancem "Macarena".

Závěrečná část večera proběhla ve spolupráci s taneční country skupinou Louisina pod vedením Toma Dvořáka, který provázel slovem taneční ukázky line dance. Taneční kroužek line dance pod vedením Marcely Lejčarové vystoupil se svým programem a ukázkami ze soutěže kategorie Social, které se naše žáky také účastní. Ukázky ze soutěže kategorie Newcomer mohli diváci vidět v podání tanečnic a tanečnicků Louisia-

ny. Nechyběly mezi nimi i bývalé žákyně naší školy Maruška Kellerová, Gábina Janovská a žák Tomáš Říha. V dětské taneční skupině Louisiany se nám předvedly také naše žákyně Natálie Nohelová, Kateřina Hvězdová a Denisa Oblouková. Mezi nejlepší tanečnický Louisiany nepochybně patří Bára Gabrišová a Luboš Říha, kteří nám ukázali své umění ve třech vstupech. Line

dance nám příjemně zakončil taneční ukázkou Tom Dvořák jako první česká STÁR.

Večer v tanečním rytmu byl podpořen dotací z programu pro poskytování dotací města Písek na podporu kultury a

cestovního ruchu v roce 2017.

Děkujeme za podporu a skvělé podmínky pro taneční aktivity městu Písek, dále pak vedení školy panu řediteli Pavlu

Kocovi, vedení sportovní haly Elim, hostům večera, zaměstnancům školy, dětem, žákům a jejich rodičům i dalším našim podporovatelům a přátelům.

Marcela Lejčarová

5. květen – výročí Květnového povstání českého lidu

Tak jako v uplynulých letech jsme si i letos společně s žáky ZŠ J. Husa připomněli tento den ve 12:00 při čestné strážce u památníku letcům v Palackého sadech. Zazněla hymna v podání pěveckého sboru naší školy pod vedením pana učitele P. Řediny, projevy a položení květin obou ředitelů P. Koce a J. Adámka, a

také procítěné verše recitátorů z obou škol. Z naší školy recitovaly Tereška Vlastníková a Hanka Bělová.

Podobné setkání se uskuteč-

nilo i u pamětní desky na Sokolovně, kam děti doprovodil pan zástupce M. Janovský.

Pavel Koc

Certifikáty Cambridge Exams na Tylově škole byly předány

Ve středu 15. března byly v aule Tylovy školy slavnostně předány certifikáty z mezinárodních zkoušek z angličtiny Cambridge Exams. Naši žáci zkoušku skládali v sobotu 21. ledna po téměř půlroční poctivé přípravě. Někteří žáci skládali již druhou a třetí úroveň. Na certifikáty jsme nedočkavě čekali celých šest týdnů. Testy jsou totiž posílány k vyhodnocení do Cambridge v Anglii. Tam jsou také vystaveny certifikáty a v zapečetěných obálkách jsou posílány zpět.

V aule školy se sešli žáci, kteří zkoušku skládali, ale také jejich rodiče a sourozenci. Na úvod předávání zazpíval školní pěvecký sbor a potom už si

jednotliví žáci chodili pro výsledky svého snažení. V kategorii Movers (6. - 7. třída) certifikát převzali: Markéta Kuntová, Kryštof Vazač, Jakub Včelička, Ema Šanderová a Natálie Habichová, v kategorii Flyers (8. + 9. třídy) Nela Vondráková, Tereza Štědranská, Alena Dešková, Danila Hincu, Ondřej Brodský. Pro žáky devátých ročníků bude certifikát z této zkoušky důležitý také u přijímacího řízení na střední školy.

V příštím školním roce se kurz přípravy na Cambridge Exams opět rozběhne a pevně doufáme, že bude velký zájem. Současně také bude pokračovat příprava na podobnou zkoušku z němčiny. Nabyté

jazykové znalosti mohou děti využít nejen ve škole, ale i na různých akcích – jazykový kurz, mezinárodní projekt Edison, který se na naší škole uskuteční v květnu, ale i na zahraničních zájezdech, které pro děti pořádáme.

Všem žákům, kteří úspěšně složili zkoušku, přejeme, aby se jim ve studiu angličtiny i

nadále dařilo a aby své znalosti vždy úspěšně použili. Blahopřejeme!

Bc. Pavlína Reinišová

Staré řecké báje a pověsti

V pátek 19. května zhlédly šesté ročníky naší školy představení Staré řecké báje a pověsti v nastudování nezávislého divadelního spolku Sem Tam Fór ze Slavičina. Zpracování příběhů dávné mytologie

zavedlo děti do krajů, kde poznaly moc i slabosti olympských bohů i skutky bájných hrdinů.

Toto jsou bezprostřední reakce některých žáků ihned po představení:

Líbilo se mi komické obléčení herců a písničky před každou bájí a pověstí. Taky jak se každá píseň vztahovala k některé bájí.

Ester Pelcová, 6.B

Nejvíce se mi líbilo, jak se chtěla namyšlená královna utopit ve zlatě a ve víně.

Josef Bernkopf, 6.B

Zaujalo mě to, jak hráli a jak se nás ptali, co mají udělat. Také, jak si dokázali s pár věcmi poradit. A bylo to zábavné.

Ondra Harant, 6.B

Zaujalo mě, jak hezky herci hráli a zpívali. A jak se lidé snažili získat zpátky oheň.

Míša Veselý, 6.B

Líbilo se mi, jak herec hrál hezky na kytaru.

Tomáš Muller, 6.B

Měli to velmi dobře připravené. Líbilo se mi to, bylo to vtipné.

Aneta Pokorná, 6.B

Moc se mi líbilo, jak herci chodili kolem diváků a jak se

ptali na různé otázky.

Tran Thu Trang, 6.B

Líbilo se mi, že představení bylo moderně zpracované a výkony herců dokonalé.

Richard Staněk, 6.B

Překvapilo mě, jak byli herci hezky slyšet, jak jim bylo rozumět.

Asher Hartman, 6.B

Nejvíce se mi líbil styl, oblečení, humor, chození herců mezi diváky.

Karolína Trojáková, 6.B

Vystoupení se mi líbilo, protože tam byl děj, ale i poučení. Bavilo mě i samotné vyprávění. Bylo to vtipné.

Brian Fibír, 6.C

Divadelní představení se mi moc líbilo. Bylo to hodně zajímavé. Hodilo se mi to i do

dějepisů.

Natálie Manová, 6.C

Líbilo se mi to, hlavně to, jak se v každé báji někdo z těch pěti poznal. Nenudil jsem se.

Adam Kučera, 6.C

Bylo to zajímavé, už mám inspiraci k práci, co nám zadala paní učitelka Šrůtová, která má být o Starých řeckých bájích a pověstech od Eduarda Petišky.

Patrik Mareš, 6.C

Nelíbilo se mi to, přišlo mi to dětský. Málem jsem usnul.

Erik Mašata, 6.C

Líbilo se mi to hodně, byla to sranda.

Kristýna Moravcová, 6.C

Den knihy

23. duben – symbolické datum pro literaturu, neboť tohoto dne roku 1616 zemřely takové významné osobnosti světové literatury, jimiž byli např. Miguel de Cervantes y Savendra, William Sha-

kespeare nebo Inca Garcilaso de la Vega. Je to také datum narození a úmrtí dalších vynikajících autorů, mezi něž patří Vladimír Nabokov či Manuel Mejía Vallejo.

Je proto zcela přirozené, že světová organizace UNESCO vyhlásila právě tento den Světovým dnem knihy a autorských práv. Má povzbudit každého, především pak mladé lidi k tomu, aby

objevili radost a požitek z četby, ale také obnovit a zvýšit respekt k těm, kteří přispěli značnou měrou k sociálnímu a kulturnímu rozvoji humanity.

(<http://skipcr.cz/aktuality/archiv-aktualit/23.-duben-svetovy-den-knihy-a-autorskych-prav/>)

V pondělí 24. března se u nás ve škole uskutečnil den knihy. První i druhý stu-

peň plnil úkoly, které se týkaly knížek a literárních postav. Ve třídách si pak úkoly s paní učitelkami zhodnotily. První a

druhý stupeň je měli samozřejmě oddělené.

Úkoly prvního stupně

se týkaly hlavně pohádek a večerníčků. Druhý stupeň měl úkoly složitější. Žáci pracovali s texty, určovali např., z jaké knihy je daný úryvek, kdo je autorem...

Spokojení byli žáci i jejich učitelé. Myslím, že Světový den knihy jsme oslavili důstojně. A já si myslím, že bychom tuto akci měli zopakovat i příští rok.

Tereza Bečvářová 8. A a parlament

Knihomolové z Tylovky

Kdo jsme?

My jsme žáci 1.D (ne všichni) a setkáváme se každé pondělí ve Čtenářském klubu v naší školní knihovně.

Jak vznikl váš název?

Protože rádi čteme a knížky nás baví!

Co spolu děláme? Co nás nejvíc baví?

Čteme si spolu. (Natálka B.)

Hrajeme hry. (Zuzanka)

Pracujeme s pohádkami a otázkami. (Lucinka)

Nosíme do klubu své knížky a ukazujeme si je. (Anička).

Přemýšlíme o textech a plníme úkoly. (Barča)

Zaznamenáváme se, jak se nám schůzka líbila. (Matěj)

Vymýšlíme nové příběhy. (Evička).

Malujeme obrázky. (Natálka A.)

Prohlížíme si knížky v knihovně. (Hanička)

Čtenářský klub malých knihomolů má vést k rozvoji čtenářství a čtenářské gramot-

nosti. Získané znalosti, dovednosti a kompetence se pak promítají i do povinné složky vzdělávání žáka. Tento klub je součástí projektu Podpora na Tylovce a je fi-

nancován z evropských strukturálních fondů.

Knihomolové z 1.tříd

DEN MATEK V 1.D

Na oslavu svátku našich nejmilejších maminek jsme se ve třídě opravdu pečlivě připravili. Povídali jsme si o tom, co všechno pro nás dělají, s čím jim pomáháme a hlavně jak jim tento den zpříjemníme. Při PVV jsme náročnou ubrouskovou technikou vyzdobili vázičku a v družině jsme do ní vytvořili nevad-

noucí tulipány z papíru. Maminám tento dárek určitě vykouzlí krásný úsměv na tváři. Ve čtenářském klubu vznikla i krátká básnička

Nezapomeňte na vaše maminky a dávejte jim radost každý den,

Spolu s žáky 1.D napsaly a vyráběly p.uč.Zachová a p.vych. Vicherková

Jaká je maminka

Autoři: žáci 1.D

Jaká je maminka,
ví to celá rodinka.

Hezká, hodná, vtipná je,
tatínek jí miluje.

O děti se dobře stará,
a ráda je vždycky má,
radši by si ráda hrála,
i škola jí zajímá.

Když přinesu jedničku,
dá mi za to hubičku.

A když přijde pět,
dostanu hned trest.

Maminku máme rádi
a jsme s ní kamarádi.

Hloupežníci

Vážení a milí čtenáři,
je nám velkým potěšením vám všem představit a seznámit vás s hrdinou knihy **Hloupežníci**, Matyášem Pazderou. Matyáš je malý chlapec, který bydlí v domě plném zvláštních postaviček. Tyto postavičky, takzvané robotíky, vynalézá a konstruuje Matyášův tatínek, pan Pazdera.

Každý robotík je sestrojen z

různých, zdánlivě již nepotřebných, předmětů běžného denního života.

Naše třída 3.B se také pustila do vynalézání robotíků po vzoru pana Pazdery a rádi bychom se s vámi podělili o naše výtvary. Pár slov od našich konstruktérů.

Nelinka Lidinská

Můj robotík se jmenuje Oto.

Je vyroben z použitého plastu. Umí sbírat odpadky a třídit odpad do kontejnerů na sklo, papír a plast. Tím pomáhá chránit přírodu.

Sonia Volfová

Jsem vynálezcem třech robotíků. Jeden se jmenuje paní Kapesníková a jejím úkolem je doplňovat kapesníky. Druhý se jmenuje Odpaďák, který

dohlíží na správné třídění odpadu. Třetí se jmenuje Policajtík a jeho zásluhou všichni přecházejí a jezdí pouze na zelenou a dodržují pravidla silničního provozu.

Máťa Gavlasz

Tohoto robotíka jsem vyrobil z recyklovatelného materiálu a jmenuje se Záchodák. Tento robotík hlídá, aby nikdy nedošel toaletní papír na WC.

Fíla Novák

Můj robotík je vhodný pro bouřliváky a vzteklé lidi, kteří potřebují vypustit trochu páry. Je vyroben z plastelíny a používá se tak, že při záchvatu hněvu vezmeme Vyzteká-

vače, důkladně ho zmáčkneme v dlaních, pak s ním mrštíme o zem a nakonec si na něm ještě zaskáčeme.

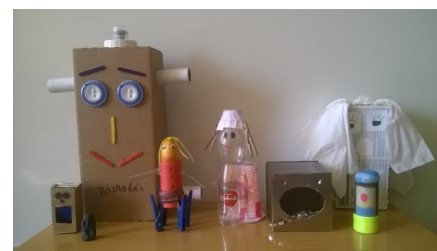
Anička Blažková

Další robotík, který se stará o naše životní prostředí. Sám je vyroben z recyklovatelných materiálů a nejradši pojídá malé baterie do hraček a ovladačů. Také hlídá, aby lidé nevyhazovali baterky do komunálního odpadu.

Barča Štědronská

Můj robotík se jmenuje Emanuel. Hlídá především provozochodce, aby, když spadnou, se jim nic nestalo. Hlavu má z plastového vajíčka, tělo z ru-

ličky od toaletního papíru,

ruce jsou dvě pružinky a nohy má ze čtyř kolíčků na prádlo.

Tim Vallet

Je největším robotíkem, který v naší dílně vznikl. Jmenuje se Pomocník. Je to ochránce všech a pomáhá těm, kteří zrovna potřebují poradit, pomoci či si s někým jen popovídat.

Konstruktéři ze 3. B

Nejdelší den roku

Byl to nejdelší den toho roku.

Prach byl všude.

Ve vzduchu.

Na kůži.

V očích a v ústech.

Vzadu v krku způsoboval problémy polykat a cokoli říct.

Slunce bičovalo zpraženou zemi, rozpálilo ji natolik, že nebylo možné jít nikam naboso. Tepelné vlny se tetelily ve vzduchu. Všechny potoky vyschly. Nebylo slyšet žádný zvuk, kromě větru, který příležitostně v horkých porvech prolétl městem.

A on tam seděl. Bez hnutí. Jeho zlatě hnědé oči zůstávaly jasně zaměřené, nikdy neuhnuly do strany. Kolem něj lidé přicházeli a odcházeli, chvílku poseděli, zvedli se a odešli. Ženy v dlouhých těžkých sukních a kloboučcích, a muži v kalhotách přepása-

ných koženými pásky, k tomu ve zmačkané bílé košili a s buřinkou (byli-li dost bohatí). Ale on zůstával bez hnutí. Čekal. Oči přilepené ke kolejím, navzdory oslepujícímu slunci. Závan větru proletěl vzduchem, pročesal jeho tmavé kadeře a zvedl prach z místa, na kterém seděl, ten se však po chvíli znovu usadil zpět na udusanou zem.

Chlapec nebyl na stanici sám. Po jeho pravici seděl nervózně vyhlížející muž, který měl na sobě oblek. Často kontroloval svůj kufr, znovu a znovu, jako by potřeboval přesvědčit sám sebe, že to, co je uvnitř, tam stále je. Po chlapcově levici byla mladá žena v klobouku, která se neustále ovívala hedvábným vějířem, okraj její dlouhé sukně byl pokrytý prachem. Nikdo nemluvil. Pot stékal po chlapcově kávově hnědém krku, ale přesto se nepohnul. Naproti místu, kde chlapec seděl, se ve slunci třpytily koleje. Pak to uslyšel. Všichni to slyšeli. Pronikavý hvizd vlaku někde v

dálce.

Najednou se tichá, ospalá atmosféra změnila. Muž v obleku vyskočil, natáhl ruku a chytl svůj kufr, který vedle něj nevinně stál. Žena zvedla hlavu, složila vějíř, vstala a rukou si zastínila oči s pohledem upřeným ve směru píšťaly. Chlapec trhnul hlavou a napílnal oči stejným směrem jako žena vedle něj. Čas se zpomalil. Jakoby se minuty táhly, než vlak konečně dorazí k nástupišti. Chlapec si sedl a začal si podupávat nohou, jak to dělal vždy, když byl nervózní nebo se na něco těšil. Jeho ruce jako by se neměly čeho chytit. Ležely mu na klíně bez hnutí celé odpoledne, a teď projížděly hrubou látku kalhot, mnuly jedno umouněné místo na bílé košili a nahmataly stroupek na palci. Ti tři tak zůstali nejméně dalších pět minut. Žena začala procházet sem a tam, lem její dlouhé sukně se otíral o zem a nabíral ještě více prachu. Muž s kufrem na klíně cvakal přezkou. Se zasyčením páry a za-

skřípěním brzd vlak konečně dorazil. Lidé začali okamžitě vystupovat, spěchali každý svou cestou, naplnili prázdnou stanici a zvířili prach tak, že se dalo těžko dýchat. Chlapec se postavil, sehnul se a sebral podivně vyhlížející pouzdro, které leželo vedle něj. Bylo dlouhé a oblé, skoro jako pouzdro na housle, ale hlubší a delší. Jeho oči pátraly mezi cestujícími, těkaly sem a tam, až se zastavily na pěkně oblečeném muži v klobouku.

Podíval se napravo a nalevo, jako by si nebyl jist, kam se vydat, a konečně vstoupil na perón. Když se přiblížil, všiml si chlapec jeho velkého pivního břicha. Muž si sundal klobouk, vyndal kapesník a otřel si čelo. Měl řídký knírek a v pravé ruce nesl aktovku. Konečně si všiml chlapce stojícího v jeho blízkosti. "Ty tam!" Řekl a trochu funěl. "Znáš muže jménem Emerson? Jack Emerson? Měl mě tu čekat." Chlapec si ho změřil a všiml si, že muž se potí jako kůň. "Zavedu vás k němu". Byla to

první slova, co vyslovil za celé odpoledne. “Dobrá.” Muž se nadechl. “Ved’ mě.”

Chlapec se otočil, podivné pouzdro v ruce, a vyšel z nástupiště. Muž spěchal za ním jako stín. Díky cestujícím z vlaku se město proměnilo. Obchody se otevřely, závěsy se rozhrnuly, děti vyběhly z domů, aby se podívaly na tu parádu. Měly pocit, že jsou nějak důležité a významní. Chlapec vedl muže skrze dav lidí do male kavárny na rohu ulice. Zatlačil do dveří a se zacinváním je otevřel. Zavedl ho k malému stolku vedle okna. Muž se kolem něj protlačil, vmáčkli svůj velký zadek do židle, a s očekáváním se podíval na chlapce. “No tak?”, spustil podrážděně. “Kde je?” “Nemyslím, že tomu rozumíte, pane”, řekl chlapec, a sedl si naproti muži. “Já jsem ten, který pro vás poslal.” Muži chvíli trvalo, než v hlavě zpracovat, co právě slyšel. “Cože?”, zeptal se nevěřičně. “Ty?” Díval se na chlapce s narůstající nelibostí. “Chceš říct,

že jsem strávil celý včerejšek v nacpaném vlaku z Manhattanu jen kvůli nějakému bláznivému klukovi, který si rád zahrává?” Jeho tvář brunátněla a jeho tlusté pěsti svíraly ubrus na stole. “Ne!”, řekl chlapec upřímně. “To vše má svůj důvod, slibuji. Vyslechněte mne.” Ale muž ještě nebyl hotov. “Předpokládám, že tento dopis” – sáhl do aktovky a vytáhl sněhobílou obálku – “od údajného nezaměstnaného hudebníka Jacka Emersona, je také jen žert?” V tuto chvíli se chlapec naklonil, jeho hubené ruce svíraly stůl. “Prosím!” Opakoval. “Prosím pane Hollingsworthe! Nechte mě to vysvětlit.” Hollingsworth s odporem hodil dopis na stůl. “Vše, co je tady napsáno, je snůška lží, je to tak?” Chlapec se zhluboka nadechl. “Já vám všechno vysvětlím pane Hollingsworthe, ale prosím, dovolte mi mluvit.” Hollingsworth si ho pár minut pohrdavě prohlížel, nakonec řekl. “Poslechnu si tě, ale nic od toho nečekej. Jedi-

ný důvod, proč jsem se ještě nezvedl a neodešel, je to, že tohle místo, které nazýváte městem, je uprostřed ničeho a já nemám, kam jít.” Chlapec přikývl.

“Ne všechno v dopise byla lež, tedy, to jméno ano. Jack Emerson neexistuje. Ale všechno ostatní je pravda!” “Máš na mysli tu část, že budu mít interview s nezaměstnaným hudebníkem o místo v mojí kapele?” Zeptal se Hollingsworth s očima přilepenýma ke stropu. “Kde nebo jestli se mohu zeptat, kdo je ten hudebník?” Chlapec se odmlčel, jako by se v duchu připravoval. “No, já.” Hollingsworth byl naprosto překvapen. “Ty?”, řekl nevěřičně. Chlapec se nervózně zavrtěl.

“Ano”. Pak se mu rozsvítily oči. “Hraju na trubku už od čtyř let. Vydělávám si hraním na ulici, ale to nestačí. Už dlouho hledám nějakou práci, ale když jsem četl o vás a o tom, že hledáte hudebníky, říkal jsem si, že jsem nemohl mít větší štěstí.” Hollin-

gsworth se na něj přes stůl úkošem podíval: “Kolik je ti?” “Bude mi v květnu patnáct.” Řekl rychle chlapec, sedíc na okraji židle. Hollingsworth stáhl bradu. “Ty si opravdu myslíš, že máš na to být v mojí kaple?” Chlapec se mu zadíval do očí. “Ano”, řekl prostě. Hollingsworth přivřel oči. “Co tvoje rodina?” “Žádnou nemám. Rodiče zemřeli, když jsem byl malý. Vzal si mne jeden manželský pár, než mi bylo devět, pak jsem se mohl rozhodnout jít do sirotčince, ale rozhodl jsem se postavit na vlastní nohy.” Hollingsworth zvedl obočí. “A co ten manželský pár?” Chlapec pokrčil úzkými rameny. “Odstěhovali si. Necítil jsem k nim žádnou vazbu, takže mi to bylo vlastně jedno.” “Umíš číst z not?” Chlapec se naklonil: “Ne, ale...” Hollingsworth se zamračil. “Ale rychle se učím. Učím se sám, a někdy projíždějí muzikanti a ukáží mi pár triků.” Chlapec rychle domluvil. Hollingsworth si zkřížil ruce na prsou a díval se na špičky

svých nohou, hluboce zamyšlený. Chlapcův hlas změkl: “Prosím, pane Hollingsworthe, dejte mi šanci.”

Hollingsworth si prohrábl knír. “Potřebuji trumpetistu... ale také musím myslet na svou reputaci...co si řeknou lidé, když přijmu do kapely kluka z ulice...” Rozmýšlel. Chlapec ani nedýchal, každý sval měl napjatý jak strunu na houslích. Hollingsworthovy a chlapcovy oči se setkaly. “Musím si poslechnout, jak hraješ.” Chlapcova tvář se rozjasnila do tak širokého úsměvu, jaký Hollingsworth ještě nikdy neviděl. “Já vás nezklam, pane Hollingsworthe. Dávám vám své slovo”. Hollingsworth přikývl, ale zůstal sedět. “Zítra v poledne mi zahraješ. Moje rozhodnutí bude konečné. Žádné druhé šance nebudou.” Chlapec se s úsměvem zvedl. “Nebudete zklamaný, pane.” “To bych ti radil”, řekl Hollingsworth nekompromisně, když se zvedal.

“Tak, teď mi ukaž, kde je hotel v tomhle mizerném městě.” Chlapec se usmál a vyho-

věl mu. Dovedl Hollingsworthe k jedinému hotelu ve městě. Když vedl Hollingsworthe do jeho pokoje, muž se otočil s překvapivou otázkou: “Teď jsem si uvědomil, že neznám tvé jméno.” Chlapec se zakřemil. “Jmenuji se Samuel”. Samuel natáhl ruku. “Rád vás poznávám.” Hollingsworth zabručel, ale potřásl mu rukou. Samuel si nebyl jistý, ale měl pocit, že zahlédl náznak úsměvu na Hollingsworthově kulaté tváři. “Na viděnou zítra, Samueli.” Zavřel dveře. Samuel opouštěl hotel a pohupoval trumpetovým pouzdrem v ruce. Po celou cestu domů se nepřestal usmívat.

Hana Hartmann, 8. A

Jak se Anička polepšila

Byla jednou jedna malá holčička, co se jmenovala Anička. Ta Anička byla velmi krásná, ale byla na ní jedna závada. Ona se totiž nechovala hezky ke zvířátkům. Kočky tahala za ocas, pejskům sahala nemytýma rukama do tlamy, plašila stáda krav. Až si jednou zvířátka řekla: „Tak a dost! My se od té malé holky nenecháme

dál týrat! My se jí postavíme!“ Druhý den ráno, když Anička vyšla ven a chtěla zatahat kočku za ocas, kočka ji sekla drápkem. „Au! To bolí, kočko hloupá,“ řekla Anička. „Na oplátku vyplaším stádo krav, aby tě podupaly,“ a šla k ohradě. To už však zvířátka čekala. Když Anička přelezla ohradu, největší býk se proti ní rozběhl.

„Ááá,“ vykřikla Anička. „Ten býk mě určitě zabije!“ V tu chvíli přiběhl pejsek a začal na býka štěkat. Býk se lekl a zastavil. Anička v tu chvíli pochopila, že i když se k pejskovi nechovala hezky, on jí přesto zachránil život. Všem zvířátkům se poté omluvila a žili spolu šťastně až do smrti.

Tadeáš Kůst, 5. B

Všude samí čerti

Bylo, nebylo jedno malé království obklopené vysokými horami a temnými hlubokými lesy. Jednoho dne se v královském paláci ozval dětský pláč. Královně se narodila princezna. Nedali jí ještě ani jméno a hned první noc děťátko unesla zlá divoženka, která na královnu nesmírně žárlila. Okamžitě ji začali hledat vojáci, ale marně. Královského potomka odnášela až na hranice k horám, kde se zastavila u jedné ze skal. V okamžiku, kdy chtěla ukončit princeznin život, skála nečekaně děsivě za-

hřměla. Její kamenná stěna začala za nesnesitelně kvílejícího skřípání podélně praskat a z pukliny se valil dým s odpudivým zápachem síry. Divoženka se tak lekla, až děťátko odhodila a utekla pryč.

„Fuj, to je smrad. Tohle bezpečnostní opatření Lucifer už fakt přehání!“ kuckal se čert Kleofáš, který se objevil uprostřed otvoru. „J-j-jo, to-to máš pra-pravdu. J-já se dyc-dycinky tak leknu, že za-za-začnu ko-ko-koktat,“ zadrhá-

val se jeho kamarád Blekota a přitom se celý ošíval. Počkali, až se kouř rozptýlí a pak vyšli ven. Každý měl na zádech nůši, v ruce plechový uhlák a už si to vykračovali po prošlapané cestičce vedoucí do lesa. „Uá, uááh...“ ozval se usedavý pláč z blízkého jasmínového keře. Blekota rozhrnul listy a objevil miminko zabalené v bílé dečce se zlatým lemováním a výšivkou korunky: „Hele, tady někdo něco ztratil.“ Když děťátko spatřilo čertíka s růžkami na hlavě, kopytem na noze a mrskejícím se

ocáskem, přestalo plakat a usmálo se. „Nech to ležet, máme zpoždění!“ zabručel Kleofáš. Jakmile ale poodešli, zase se ozval pláč. Tentokrát se vrátil Kleofáš a miminko opět ztichlo a zařehonilo se. „Odneseme to šéfovi, ten bude vědět, co s tím,“ rozhodli. Tajným kódem znovu otevřeli skálu a vzali uzlíček s miminkem s sebou dovnitř. „Jste tady nějak rychle. Doufám, že máte kromě uhlí i dost medoviny. Uhlíř ji dělá nejlepší.“ přivítal je Lucifer. Vyvalil oči, když mu ukázali, co nesou. „U sta hromů, co to je?“ ukázal prstem na dítě, které v ručičce svíralo větvičku s voňavým květem z keře. „To je jasmín,“ odpověděl Kleofáš. „U všech rohatejch, to je přece lidské mládě, drzoune jeden!“ rozčílil se vládce pekel. „Co s ním budeme dělat? Proč jste to sem brali? Je to čistá a nevinná duše, takže ji do kotle dát nemůžeme. A podle pekelných zákonů když dítě peklo schvátí, dříve než za 10 let ho nena-

vrátí. Jenže to má být náprava zbloudilých duší mládeže, které tak na rozdíl od dospělých dostanou od pekla další šanci. O novorozenci se nikde nepíše.“ „Ukažte,“ prodrala se mezi čerty babička Bertice, „takhle malé dítě jsem viděla naposledy před 300 lety, když jsem byla na zemi pozvána na křtiny královského prince. Jó, to byly časy, kdy si nás lidi ještě vážili.“ Chvíli ještě mudrovali, ale řešení nenašli. Zákony se musí dodržovat, a tak miminko zůstalo v pekle. Díky květu rostliny, kterou si přinesla kromě dečky s sebou, pojmenovali holčičku Jasmínka.

Čerti chodili pravidelně nakupovat uhlí k uhlíři, který ho pátil v milířích v hlubokých lesích. Cesta k němu byla za odměnu, protože z medu od lesních včel vyráběl medovinu, a tu měli pekelníci moc rádi. Poseděli, popili a přitom se dozvídali historky ze světa lidí, které uhlíř přinášel z královského města, kam vozil uhlí. Bylo tomu již necelých

deset let, co čerti od uhlíře slyšeli, že v královském paláci zavládl velký smutek, protože se ztratila malá princezna. Královna od té doby churavěla a nevycházela z paláce. Král byl nešťastný a svůj žal zaháněl vyjíždkami na lov. Čím více se blížilo smutné výročí ztráty královského potomka, tím tesknější atmosféra panovala v celém království. Z malé Jasmínky vyrostla během té doby roztomilá zlatovlasá dívenka, která vedle zarostlých a umouněných čertů vypadala jako andílek. Dokonce i jindy vážný a nepřístupný Lucifer si s ní velmi rád hrál. Samozřejmě potají, aby neztratil autoritu u ostatních. Každoročně v den jejího nalezení dostávala dárečky od čertů, ale jeden z nich měla nejraději. Byla to hadrová panenka, kterou ji ušila Bertice. Zavinovala ji do dečky se zlatem vyšitou korunkou.

„Co by sis přála?“ zeptal se Lucifer, když nadešlo další výročí. „Moc bych chtěla jít někdy s vámi k uhlíři.

Z pekla znám každý jeho kout, kotel i plamínek, ale nikdy jsem nebyla na zemi. Jaké to tam je?" řekla Jasmínka. Její přání bylo stejné každý rok od té doby, co uměla mluvit. A Lucifer stejně jako vždycky odpověděl: „Ještě je brzo, musíš počkat. Přej si něco jiného.“ Ale tentokrát se ozval Blekota: „A-a-ale dyť je to deset let.“ „Ty jsi nákej chytřej," zamračil se Lucifer, „ale máš pravdu, lhůta uplynula a malý výlet bychom si udělat mohli. Zrovna dnes jsem měl v plánu navštívit uhlíře, protože nám dochází zásoby medoviny.“ „Hurá!" zaradovala se Jasmínka a hned si běžela pro panenku, aby ji vzala s sebou. Když vyšli ze skály, namířili si to přímo k uhlíři. Jasmínka obdivovala modré nebe, slunce, květiny, stromy, potok, ale nejvíce se jí zalíbil jasmínový keř s voňavými květy. Nemohla se té vůně nabažit. Lucifer s Kleofášem už zmizeli za zátkou, když za dívenkou začal kůň. Takové zvíře nikdy neviděla! A na něm seděl muž ve zlatém plášti. Byl to král, který hledal útěchu v projížďkách po lesích nešťasten, že nemůže pomoci své ženě, jenž v paláci umírala žalem ze ztráty svého dítěte. Zatoulal se tak až do těchto končin, kde nikdy dříve nebyl. Byl překvapen, když uviděl malé děvče, které ve strachu k sobě tisklo panenku. Pak si ale všiml dečky se zlatou výšivkou korunky. „Odkud to máš?" zeptal se. „To je moje, mám to odjakživa," odpověděla. Najednou se za nimi objevil Lucifer a Kleofáš. Lucifer dobře věděl, kdo je muž na koni a ačkoliv se ho král nejprve lekl, uklidnil ho a vysvětlil mu, co se před deseti lety stalo. Král byl šťasten. Objal překvapenou Jasmínku a požádal čerty, zda by si mohl dcerku odvést. Lucifer i Kleofáš se neradi loučili, ale věděli, že to tak musí být. Když král dorazil do města, způsobil mezi dvořany pozdvižení. „Co je to za krásnou dívenku?" dohadovali se a sbíhali se k paláci. Král zářil štěstím a spěchal ke královně. Ta byla již tak nemocná, že jen odevzdaně ležela bez touhy k životu. Z posledních sil otevřela oči, když uslyšela přícházet svého muže. Uviděla andělskou tvářičku Jasmínky a její mateřské srdíčko hned vědělo, že je to její dceruška. Jakmile ji objala, zase se jí do těla vracela síla a začala se uzdravovat. Král jí ukazoval dečku s vyšívanou korunkou a vyprávěl jí, co slyšel od Lucifera. Poté společně vyšli na balkon paláce, kde se shromáždili dvořané a radostně jim představili princeznu. Opojeni štěstím nevnímali, že se k nim zezadu přiblížila temná osoba v plášti. Ta náhle vytasila nůž a se skřehotavým smíchem se vrhla k princezně. V tom prásk, hrom, blesky a dým.. V poslední chvíli se před vyděšenou královskou rodinou objevil Lucifer. „Zadrž!" zvolal a pozdviženou rukou zastavil vražednici. Ta kouzlem znehybnila jako socha. Jen koulela vzteky očima a v ruce svírala dýku.

Vzápětí se kolem vyrojili i ostatní čerti. Dvořané začali

křičet hrůzou a prchat na všechny strany. Ale Jasmínka se rozesmála a volala: „Blekoto, Kleofáši, Lucifere, já jsem tak ráda, že Vás zase vidím.“ Čerti spoutali zadrženou a královna v ní poznala divou ženu, která jí kdysi ukradla z kolébky miminko. Lucifer vážným hlasem pravil: „Ten kdo páchá zlo, musí být za své činy potrestán. Již podruhé jsi chtěla ublížit nevinnému dítěti a za to bude tvá duše navěky trýzněna v pekle.“ Pokynul dvěma čertům držícím ženu, luskl prsty a ti s ní zmizeli v dýmu. Pak se

otočil k dvořanům: „Vy, kdo jste dobří a máte duši nevinnou, nemusíte se nás bát. Jako strážci pořádku však ztrestáme každého, kdo se proviní hříchem. A pamatujte, že zejména Jasmínce ani jejím blízkým nikdo nesmí škodit.“

Když lidé zjistili, že jim čerti neublíží, začali se zvědavě vracet k paláci. Poprvé viděli pekelné bytosti, o kterých zatím jen slyšali. Překvapilo je, že se malá dívenka s nimi objímá a najednou jim nepřípadali jako strašní a zlí ďáblové. Někteří dokonce předváděli komické kotrmelce, až se

tomu museli všichni smát. Král uspořádal velkolepou hostinu, na kterou dorazilo celé peklo včetně babičky Bertice. Přijel i uhlíř s medovinou a všichni si oslavu šťastného shledání užili. Od té doby navštěvovali čerti královský zámek pravidelně a chodili i běžně mezi lidi, kteří je uctivě zdravili. Celé království bylo opět šťastné a spokojené a veškeré zlo se mu vyhýbalo. Aby také ne, když mělo takového mocného ochránce.

Patrik Mareš, 6.C

Naši osmáci uvažují o světě

Nejprve na téma VÁLKA

Život ve válce si umí málokdo z nás představit. Já si ho představit umím díky prababičce, která byla od 12 do 15 let v koncentráku. Byla tam odporná strava a těžká práce. Nejhorší asi bylo usínat a přemýšlet, co bude zítra. Zabijí mě? Budu žít? S tímto stra-

chem bych se bála všeho. Babička o těchto věcech nikdy nemluvila, vždy jsem to slyšela jen od mamky, tety a dědy.

Babička byla zavřená kvůli tomu, že její děda byl žid. A i když židovka sama nebyla, stejně muselo do koncentráku. Byla tam se svojí mamkou skoro 3 roky. Když si vezmu,

v jakých krutých podmínkách tam žila (a o některých ještě nevím), tak proti tomu je tohle století pohádka. Nejhorší to asi bylo, když se vrátila. Během války je její otec opustil a její děda zemřel při pochodu smrti z koncentračního tábora Osvětim.

Dnes je babičce 85 let.

Dodnes má v srdci bolest. Doufám, že tu s námi moje babička bude ještě dlouho.

Zita Seidlová, 8. B

A současné téma:

Ach, ta naše MLÁDEŽ!

Ach! Opravdu nás trápí naše mládež? Čím? Ublížíje někomu? Nebo snad sama sobě?

Někdy si říkám, že by bylo lepší zničit všechny mobily, počítače atd. Člověku by bylo bez nich líp. Vidím to u sebe, tablet a televize je jedním z mých koníčků. Štve mě to, protože vím, že nejsem sám, jsou nás miliony, dokonce možná i miliardy. Samozřejmě chytré mobily a internet i sociální síť mají spoustu výhod. Ale málo lidí a hlavně málo dětí chodí ven. Třeba jen se projít se svým kamarádem. Tohle už je dávno pryč!

Mladí ztrácí zájem o sport a o koníčky. Nic je nezajímá. Jenom lenoší se svou malou obrazovkou.

Vzpomínám na to, jak mi babička vyprávěla, jak každý den byli venku, sportovali, hráli si, je toho spousta, co mohli dělat. To samé bych mohl dělat já a se mnou i ostatní vrstevníci.

Ale jsou všichni mladí takoví? Projděte se odpoledne kolem sportovní haly a uvidíte spoustu dětí i dospělých, kteří se radují ze sportu. Jsou mezi nimi i takoví, co odloží svoji elektronickou hračku a vyrazí na kolo nebo na opravdovou procházku. Pravdou zůstává, že internet mladým pomáhá a že na něm umí vyhledat důležité informace, třeba i ke studiu.

Ach ta mládež ...Ano, máme se pořád co učit a co zlepšovat, ale myslím si, že to s námi není tak špatné.

Matěj Pobřísko, 8.B

Jaké jsou největší rozdíly mezi naší generací a generací například našich rodičů? Když se nad tím zamyslím, je na tom zajímavý ten posun. Když si vezmeme, že naši rodiče byli mládeží před pouhými 25 lety, zdá se nám neskutečné, co všechno se za tak krátkou dobu změnilo. Například moje mamka měla kamarádku až z Ostravy a chtěla jí napsat, jak se má, kdy se s ní uvidí atd.... Musela čekat, až dopis dojde. Pro nás to dnes není nic obtížného, párkrát klikne-

me na displej našeho mobilu a zpráva kamarádce je odeslána. Máme jistě i trochu odlišné zájmy, než měli naši rodiče. Akorát si myslím, že ne zase tolik. Dříve se také hodně sportovalo, tak jako dnes, rozdíl je asi pouze ve vybavení.

Jsou nám naši rodiče příkladem? Na to asi dokážu stručně odpovědět – jak v čem a jak kdy. Naši rodiče jsou také jenom lidé, stejně tak jako my, akorát trochu starší, tudíž vyspělejší a s více zkušenostmi. Neznamená to ale, že jsou bezchybní a dokonalí. Protože člověk není stvořen k tomu, aby byl dokonalý. Mobilní telefony ale neovlivnily pouze mládež, většina dospělých ve věku našich rodičů je také hodně používá. Co rodičům můžu poradit? Ať se chovají tak, aby se za své chování nemuseli stydět.

Veronika Fikejzová, 8.B

Ach, ta dnešní mládež! Tuto větu slyšel od svých rodičů snad každý. Podle mě se všichni v dětství chovali stejně

nebo alespoň podobně. Většina mladých si chce a chtěla užít co nejvíce zábavy, přičemž nezáleží tolik na tom, jestli porušíte nějaké to pravidlo. Jen dnešní mládež a to má úplně jiné prostředky. Ano, mnoho mladých kouří, pije alkohol, chová se agresivně a přitom se tváří jako největší frajeři. Ale nejsou to všichni. Bohužel jsou nepřehlédnutelní. Pak si všichni myslí, že veškerá mládež se chová právě tak jako oni.

Mnohokrát jsem si nechával vyprávět od příbuzných, co dělali, když byli ve stejném věku jako já. Odpalovali petardy, chodili po kolejích, jezdili bez helmy ... Za nich to bylo úplně normální. Když bych se o to samé pokoušel v dnešní době, bylo by mi vyhrožováno policií. Je prostě jiná doba.

Tomáš Kříž, 8.A

Přijde mi, že dnešní generace má mnohem víc volnosti a svobody než ta předchozí. Neřekla bych, že si

to ale dostatečně uvědomujeme. Bereme to už jako samozřejmost. Prostě jdeme napsat zprávu kamarádovi, koukneme se, jaké bude zítra počasí nebo zkontrolujeme poslední trendy. A to v kteroukoli dobu, zkrátka kdykoli se nám zachce. Tyto věci nás ale mohou velmi ovlivňovat, protože můžeme vidět chování jakýchkoli lidí ve světě, ať už známých nebo ne. Můžeme si tak hledat vzory – dobré i ty horší.

Dospělí nám často říkají, že oni sami v našem věku neměli nic z toho, co my, a ani jim to nechybělo. Byla by ale většina z nich stejná jako my, kdyby jim byly tyto možnosti v dětství představeny?

Tereza Melská, 8.A

Je pravda, že dnešní děti tráví mnoho času se zrakem upřeným na displej a s prsty na tlačítkách. Mnoho z nich nezláká ani hezké počítače k tomu, aby vyběhly ven. Jsem snad divná, když jsem nejraději venku, když místo

počítače otevřu raději knihu a poslední nejmodernější outlet není pro mě to nejdůležitější? Jsem celkem ráda, že jsem taková, jaká jsem. Nic nepřeháním ... Zkrátka všeho s mírou.

A ptáte se, jak nám mladým lépe rozumět? Určitě nasloucháním. Je důležité, aby starší generace uměla naslouchat nám a my zase jim. A začít by se mělo v rodinách. Protože rodina a nejdůležitější, co máme. A proto si opravdových vztahů važme více než nějakého virtuálního světa. Je užitečné odložit mobily a naslouchat rodičům, i když to pro nás není vždy snadné. Třeba nám mají co říci, mohou poradit i být inspirací. Ptáte se v čem? Nad tím ať se zamyslí každý sám. Mě například neučili lásce ke knihám, hezkému přístupu k lidem i zvířatům. Zkrátka dokážu si poradit s různými denními věcmi....

Lucie Lejčarová, 8.A

Byli jsme v nemocnici...

a toto všechno jsme se dozvěděli

Sanitka

Sanitka je nejdůležitější a nejrychlejší dopravní prostředek v nemocnici, který rychle a bezpečně převezme pacienta do nemocnice. Číslo na sanitce je 155 nebo 112. Sanitka má různé přístroje, jako třeba: dýchací stroj, inhalátor, kyslíkové láhve a defibrilátory. V sanitce je jeden řidič, jedna sestra a doprovod pacienta. Sanitka jezdí 100 km v hodině a rychleji. Jsem rád, že jsme tam šli.

Tomáš Franců 3.A

Zdraví

Víte, jak rychle se můžete nakazit? Stačí kýchnout, dát si

žvýkačku do úst a už máte bakterie v puse. Proto si musíte pořádně mýt ruce. 15 až 20 vteřin. A také dodržovat hygienu. Umíte první pomoc? To když před Vámi někdo spadne, tak se ho zeptáte jestli Vás vnímá. Pokud ne, musíte poskytnout první pomoc. Mírně mu tlačit na čelo. Poté mu dát zrcátko před ústa. Pokud ho nemáte, tak mu tam dát dlaň a zjistit jestli dýchá. Ale když začne vydávat divné zvuky,

udělejte masáž srdce. Ráz, dva a tři... a přitom volat o pomoc. To jsme se dozvěděli v nemocnici Písek. Moc se mi to líbilo.

Stela Šanderová 3.A

Umíte si správně mýt ruce?

Víte, že na rukách máte bakterie a ani o tom nevíte? 95 procent lidí si myje ruce nesprávně. 80 procent všech infekčních nemocí se šíří právě rukama. Myjte si ruce správně mýdlem, jinak se budou šířit nemoci po celém světě. Myjte si ruce a dodržujte hygienu!

To vám všem vzkazuje

Tomáš Franců ze 3. A

Děti z Tylovky potěšily nemocné

Děti z naší školní družiny navštívily v pondělí 10. 4. 2017 oddělení sociálních lůžek a oddělení následné péče v nemocnici, aby zde potěšily nemocné seniory. Na milé setkání se při-

pravovaly a vyráběly dárečky. Babičkám a dědečkům zazpívaly, zahrály na flétnu a popřály krásné Velikonoce. Jako odměnu dostaly děti sladkosti. Ale tou největší odměnou byla

radost, kterou svojí návštěvou udělaly nemocným pacientům.

Školní družina

Družina rozdává radost

V letošním roce děti z družiny rozdávaly radost hned dvakrát. Pečlivě se na vystoupení připravovaly a tak se jim podařilo vykouzlit úsměv na tvářích seniorů v Domovince. Pásmo bylo opravdu pestré. Krásné jarní písničky o zvířátkách doprovázené hrou na flétnu doplnila pohádka, ve které kohoutek poučil myšky, že „Bez práce nejsou koláče“. Vystoupení děvčat

z tanečního kroužku se postaralo o nádhernou závěrečnou tečku. Poté ještě děti obdarovaly každého malým dárečkem, který v družině vyráběly. O týden později tento program předvedly také bačičkám a dědečkům v seniorském domově Světlo. Vřelá atmosféra a spokojenost seniorů způsobila, že děti odcházely s nadšením a příslibem dalších příjemných

setkání. Některé děti vystupovaly poprvé a byla to pro ně velká zkušenost. Bylo velice milé ze zástupu dětí zaslechnout větu: „ Až budu jednou starý, je jasné, že budu tady, je to tu fajn.“

Testování IQ a den se společností PIATNIK

První úterý v měsíci březnu, bylo opravdu bohaté na logické úlohy, rébusy, deskové a logické hry.

90 odvážných žáků naší školy se zúčastnilo testování IQ, které prováděla Mensa České republiky zastoupená paní Danou Havlovou. Všem zúčastněným děkuji a věřím, že jsou se svým výkonem spokojeni. Odpoledne přišli zájemci z řad rodičů, ale i budoucích prvňáčků.

Dále do naší školy zavítal pan Štěpán Švácha ze společnosti Piatnik Praha s.r.o.. Přivezl s sebou spoustu zajímavých deskových her. Během dopoledne si je mohli vyzkoušet žáci prvního stupně. Odpoledne byla prezentace

určená pro širokou veřejnost. Z příznivých ohlasů dětí věřím, že si každý našel svého favorita, který se brzy objeví i u něj doma, protože „Kdo si hraje, nezlobí.“

*Mgr. Jana Mohňanská ,
organizátorka obou akcí*

Narozeniny v Zetku

Neděle 23. 4. byla pro nás dlouho očekávaný den spojený s výletem a oslavou narozenin. Jelikož máme s bráchou narozeniny dost brzy po sobě, usoudili rodiče, že oslavy spojíme. Ale nedovedete si představit ty nervičky, než vše vyšlo. Jednou to bylo, TENTO VÍKEND SE NÁM NEHODÍ, jindy O VÍKENDU JEDEME PŘÁT BABIČCE nebo TEĎ BUDOU VELIKONOCE - VYLOUČENO !

Konečně nastal víkend bez výmluv a jedeme!

Tak měl bych napsat, kam vlastně jedeme. Rodiče domluvili oslavu mých a bratrových narozenin v Praze V ZETKU u Jirky Krále. Čekal na nás pro-

střený rezervovaný stůl a koutek s herní konzolí jen pro nás po celou dobu návštěvy.

V Zetku se nezapomíná ani na hladovce. Plno dobrot na nás koukalo z regálu. Naše volba padla na obří donuts a domácí limonádu. Musím uznat, že donuts byl tak veliký, že jsem byl úplně plný. Limonád bylo vypito nespočet, lákalo nás ochutnat všechny příchutě – malina, jahoda, pomeranč. Největší pastvou pro oči bylo Jirkovo studio, odkud vysílá svá videa. Dalším vkusným prvkem je kout se sedací soupravou, za kterou je černá zeď, kam se podepsaly známé osobnosti, které zavítali do Ze-

tky. Abych nezapomněl napsat to nejdůležitější - setkání s Jirkou Králem. Působil na nás velice mile, pořídili jsme si samozřejmě selfie.

No a blíží se konec oslavy. Tečku za oslavou udělal nákup v shopu ZETKA (trička, mikiny, náramky, komiksy), vybere si každý.

A jedeme domů. Máme ale plno pěkných zážitků. Myslíme si, že i rodičům se líbilo. Vychutnali si dobrou kávu a poseděli v klidu, aniž by nás museli hlídat. Moc rádi bychom se do ZETKA zase vrátili.

Ríša Staněk, 6. B

Ekoden očima členů Ekotýmu

Ekoden má na naší škole dlouhou tradici a poslední roky se ustálil na pevném programu. Členové Ekotýmu popisují aktivity jednotlivých ročníků:

6. ročník

První hodinu jsme měli бесе-

du s paní Jelínkovou o zemědělství s prezentací. Pak jsme vyráběli plakáty na různá témata ve třídách. Nakonec jsme se vrátili do auly a tam plnili úkoly související s pěstováním rostlin a cho-

vem domácích zvířat. Nejzajímavější byl přístroj napodobující dojení, které jsme si vyzkoušeli úplně všichni.

7. ročník

Celý den jsme se neučili a věnovali jsme se tématu znečiš-

tění vody. Nejdříve jsme šli do čističky odpadních vod, kde jsme viděli, jak se ze špinavé vody z městské kanalizace stane čistá voda, která se vypouští zpět do řeky. Navíc zde umí využít energii z odpadu na výrobu elektrické energie. Čistička v Písku byla postavena v roce 1970. Největší problém při čištění dělají odpadky jako hygienické potřeby nebo živočišné tuky spláchnuté do kanalizace.

Po skončení exkurze jsme se vrátili do školy a vytvořili jsme plakáty, které shrnují všechny nejdůležitější poznatky o čištění vody.

8 .ročník

Hned ráno jsme odjeli na skládku odpadků ve Smrkovi-

cích, kde jsme viděli, jak se třídí odpad na třídící lince. Nevytříděný zbytek se ukládá na skládku, ze které se jímají plyny a s jejich pomocí vytváří elektrická energie. Dozvěděli jsme se, že v budoucnu bude tato skládka zdrojem topiva pro spalovnu odpadu a zdrojem další energie. Pak nás autobus odvezl na kompostárnu, kde se zpracovávají rostlinné zbytky. Z nich se vyrábí kompost pro zúrodnění půdy. Viděli jsme, jak je důležité třídění odpadků. Jediné, co nám vadilo, byla zima a zápach, který byl všude kolem.

9. ročník

Celý den jsme strávili v elektrárně Temelín, kde nám vysvětlili, jak vzniká elektrická energie a jaká jsou bezpeč-

nostní opatření proti jaderné havárii.

Kdo se nepřihlásil na exkurzi, ten pomáhal s rozmístěním odpadkových košů na třídění, úpravami školního areálu a pozemku.

Poděkování za podporu a spolupráci:

Ing. Soňa Jelínková – Zemědělský svaz ČR

p. Baček - čistička odpadních vod (ČEVAK)

p. Mára - OÚ odbor životního prostředí

p. Cvachovec - Skládka odpadu Smrkovice

p.uč. Hana Divišová - organizace exkurze na Temelín

Členové Ekotýmu

Devátáci v JETE

Dne 18. 04. 2017 se naše deváté třídy zúčastnily exkurze do jaderné elektrárny Temelín. Spolu s námi jely i naše paní učitelky třídní a paní učitelka Divišová.

Sraz byl naplánován U Svaté trojice. Čekali jsme asi deset minut a pak konečně přijel autobus, jenže ten nebyl náš. Tento jel totiž do čokoládového muzea :-). Našeho au-

tobusu jsme se ale také dočkali, všichni jsme vesele nastoupili a těšili se na to, co nás bude čekat.

Když jsme po téměř půlhodině přijeli do Infocentra,

přivítala nás milá paní průvodkyně, která nás zavedla do kinosálku, kde nás čekala velmi poučná přednáška. Dozvěděli jsme se, jak funguje jaderná elektrárna, jaké důležité části v ní najdeme, jak vypadá palivo pro tuto elektrárnu, jaká jsou bezpečnostní opatření pro pracovníky, jaká je funkce jodu v případě jaderné nehody, jak

vypadá a k čemu se používá dozimetr a mnoho dalšího.

Mě nejvíce zaujalo, jaké malé množství uranu stačí na vytvoření obrovské energie a kolik tím šetříme uhlí, které by se jinak spálilo v uhelné elektrárně k výrobě elektřiny.

Paní průvodkyně nám pustila i 3D film a mohli jsme pozorovat záření v mlžné ko-

moře – a to konkrétně záření alfa, beta a záření kosmické.

Pak jsme si prohlédli celé Infocentrum a přešli jsme autobusem k Hněvkovické přehradě, která je zdrojem vody potřebné pro tuto elektrárnu.

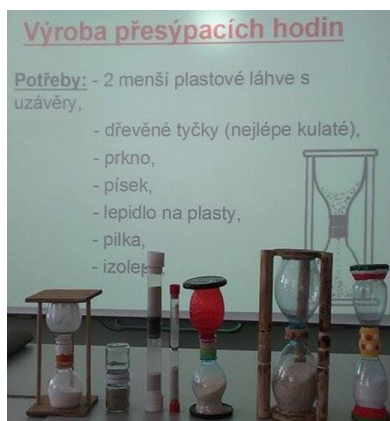
A pak zpátky domů. Celý den jsme si všichni užili a ještě k tomu se i něco naučili.

Veronika Hurtíková
9.B

Jak probudit malé techniky na Tylovce?

Třeba výrobou vlastních přesýpacích hodin, ke kterým není potřeba žádného drahého materiálu. Jsme Ekoškola, tak zkusíme recyklovat i to, co již dosloužilo nebo by se vyhodilo (plastové láhve různých tvarů, skleničky od pečených čajů, ...).

Žáci v 6. A dostali při ho-

dině fyziky nelehký úkol - vytvořit z dostupných (levných) materiálů funkční přesýpací hodiny. Někteří pracovali doma úplně sami, jiným pomáhal radou (drobnou pomocí) tatínek či dědeček. A výsledek? Sedm funkčních modelů a každý originál!

U některých odměřoval čas sypající se písek, u jiných krupice či sůl nebo dokonce rýže.

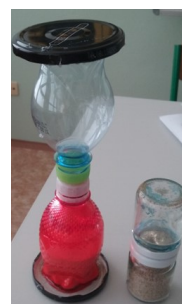
Někteří (možná budoucí technici) se ptali na další výzvu. Tak, co třeba vodní hodiny? Nebo snad sluneční? Zkusíte to také? Šikovnosti a kre-

ativitě se meze nekladou!

Třeba to budete vy, kdo vymyslí takový vynález, který jinému pomůže nebo usnadní práci či život. Hodně zdaru, zlaté české šikovné ruce a spoustu nápadů!

Ing. Hana Divišová, Ph.D.

„Energetická gramotnost“ na naší škole – postřehy žáků z 9.B

Ve čtvrtek 04.05.2017 se všichni žáci 8. a 9. tříd v naší škole zúčastnili interaktivní přednášky na téma "Energetická gramotnost", týkající se energetiky, kterou pořádala Fakulta elektrotechniky ČVUT Praha ve spolupráci s ČEPS, a.s., Ministerstvem průmyslu a obchodu.

Tato akce tak tematicky navazovala na exkurzi v JE Temelín, kterou navštívili žáci 9. tříd v dubnu 2017 a bude pokračovat na přelomu května a června přednáškou pana Karlovského ze SÚRAO (Správa úložišť radioaktivních odpadů).

Zde jsou postřehy našich žáků z této akce.

„Student FEL nám vyprávěl o tom, jak člověk pracoval s energií od doby kamenné, přes středověk až do doby, ve které žijeme. Mluvil o vývoji stejnosměrného a střídavého proudu. Hodně jsem se dozvěděl o energii z obnovitelných zdrojů.“

Václav Morávek

„Přednáška se mi velice líbila, nejvíce mě zaujalo, jak by mohl vzniknout blackout. Akce byla dobře připravená. Úplně nejvíce se mi líbilo, že jsme dostali na závěr gumu od ČEPS.“

Tomáš Košťál

„Zaujalo mě, jak důležitý je energetický mix, který u nás

v ČR je vyvážený, na rozdíl od Německa. Přednáška se mi velice líbila a vůbec by mi nevadilo, kdyby byla delší.“

Filip Marhánek

„Přednášející nám ochotně zodpověděl všechny naše dotazy a hlavně na něm bylo vidět, že ví, o čem mluví a to udělá na posluchače vždy dobrý dojem (nebo alespoň na mne). Nakonec s námi všechno zopakoval pomocí několika otázek a rozdál nám velmi pěkné gumy (ještě jsem ji nepoužila, je jí až škoda :D). Celkově se celá akce velmi vydařila, řekla bych, že ze všech letošních akcí s fyzikou nejvíce.“

Gabriela Vandasová

Exkurze do ZVVZ Milevsko

Devátého května jsme v půl osmé vyjeli na vlakem do Milevska na exkurzi. Z nádraží to bylo 20 minut chůze do továrny, kde nás přivítal pan ředitel a pak nás a rozdělili na skupi-

ny. Z Písku jsme přijeli nejen my, žáci 8.ročníku, ale také studenti z gymnázia. Pracovníci ZVVZ nás provedli po několika továrních halách, kde jsme mohli vidět výrobu velkých

ventilátorů pro tunely nebo do školy a domů.

doly. Jeden z největších byl určen do Francie. Překvapilo nás, že moderní stroje mohou stát i 70 milionů. Také nám ukázali moderní lakovnu, nebo práci laseru při přesném řezání plechu. Po prohlídce jsme vyplnili dotazníky a dostali malé dárečky. Pak už nás čekal jen návrat

do školy a domů.

Tereza Bečvářová 8.A

Dodatek : Jen málo továren umožní dětem vstup a prohlídku výroby takto zblízka, nám se to povedlo i díky spolupráci naší školy s Katedrou matematiky Pedagogické fakulty v Českých Budějovicích a projektu Matematech (Matematickou cestou

k technice) .

Yvona Zuntová vyučující matematiky a garant spolupráce

Prácheňské přebory 2017 a naše úspěchy

Cyklistická a branně bezpečnostní soutěž Prácheňské přebory 2017 se konala ve čtvrtek 4.5.2017 na Hradišti v areálu moto sportu.

Reprezentovala nás tři osmičlenná družstva, jedno mladších žáků a dvě starších.

Soutěž měla dvě části.

A) cyklistika – závod jednotlivců s hromadným startem

B) branně bezpečnostní soutěž na stanovištích

střelba ze vzduchovky na cíl

orientace v mapě a prostoru

krizová situace – zdravotně

kritický stav člověka

krizová situace – dopravní bezpečnost

krizová situace – black out

krizová situace – požár

Zapojila se Armáda České republiky, Hasičský záchranný sbor a Policie České republiky.

Dosáhli jsme výborných výsledků v kategoriích jednotlivců i celých družstev (2 týmy na bedně), ale nejdůležitější bylo, že se všichni vrátili s velkým nadšením ze skvěle prožitého dne.

Paní učitelka Slavíková se s námi loučí

Paní učitelko, jak dlouho na naší škole učíte?

Asi 27 let. Jsem tu od úplného začátku.

Co učíte za předměty?

Učím češtinu, občanskou etikou výchovu a letos i angličtinu.

Na jaké škole budete od nového roku učit?

Na základní škole Cesta.

Proč vlastně z naší školy odcházíte?

Cestu jsem spoluzakládala a

hodně mi na ní záleží. Zároveň mě láká rodinný typ školy a malé třídní kolektivy. Věřím, že jim mám co předat.

Co vás Tylovka naučila?

Harmonickým vztahům mezi učiteli i vedením školy. Naučila mě týmové práci a novým metodám učení. Vděčím jí za další možnosti vzdělávat se. Práce v třicetičlenných kolektivech byla zajímavá a taky dobrodružná.

Čeho si nejvíce ceníte?

Cením si přátelství s kolegy a věřím, že bude i nadále pokračovat. Žáci a třídy mě inspirují, posouvají dopředu a nedovolí mi zestárnout.

Téhle škole děkuji za mnoho věcí, které obohatily můj profesní i osobní život.

Děkuji za rozhovor a přeji, ať se vám na nové škole líbí a ať máte hodné žáky.

Jindřiška Vovesná, 8. B

Těšte se na budoucí 6.A

Z prvního stupně odcházíme
a dobrou pověst si zakládáme.

Nebudeme pro vás těžký kámen,
učitelé budou naším pánem.

Chodit sem dál rádi budeme,
určitě všechno jako svíčku sfoukneme.

Matiku snadno zvládáme,
všechny příklady spočítáme.

Přímky, trojúhelníky, úsečky jsou lehké,
vzorečky z učiva, prosím, vynechte.

V češtině se učíme i druhy slov.
ne nadarmo je těžká jako kov.

Ale přesto diktáty budeme psát
a chyby v písemkách nedělat.

Při zeměpisu na Pražský hrad chceme se jet podívat.

Historie, ta nás baví, dějepis je zajímavý.

Učíme se o vodě, která teče v přírodě.

V tělocviku běháme, při hudebce zpíváme.

Angličtinu v oblíbě máme,

další jazyky rádi poznáme.

Z prvního stupně odcházíme

a na druhý přicházíme.

Těšíme se na vás!!!

Celá 5.A

Co se děje v 5. MŠ na jaře?

Do oken konečně svítí sluníčko, venku se vše probouzí a tak i děti a paní učitelky z 5. MŠ mají spoustu elánu do různých činností, a že se jich u nás na jaře neděje málo. Každou třídu zdobí jarní výzdoba, zpívají se jarní písničky, můžeme cvičit venku a vymýšlet spoustu zábavy. To pravé jaro jsme přivítali Sluníčkovým dnem...

Sluníčkový den

Každý rok vítá 5. MŠ jaro "Sluníčkovým dnem". Děti i paní učitelky se obléknou do žlutého oblečení a vyzdobí si třídy vyrobenými sluníčky. Od rána zpívají, přednášejí básničky, tancují a soutěží ve sportovních disciplínách. Lákáme sluníčko, aby se kouklo do oken. Každá třída si připraví krátké vystoupení a sejdeme se v jedné třídě. Ukážeme kamarádům, co jsme se naučili a podpoříme ostatní. Nakonec si všichni u kytary zazpíváme "travičku zelenou" a běžíme se

proběhnout na školní zahradu. Žlutě to září na zemi i na obloze. Tak si jen přejeme, aby sluníčko svítilo čím dál tím víc a zima už šla spát!

Veronika Bláhová

I v naší školce se část činností na jaře soustředí na svátek maminek, vyrábí se přáníčka a dárky, které spolu s velkou sladkou pusou děti dají svým maminkám. Třída Modrý zvoneček se letos účastnila velkého představení.

Zvonečková třída na akademii ZŠ J. K. Tyla

Děti ze Zvonečkové třídy vystoupily na školní akademii v divadle Fráni Šrámka. Přesto, že jim jsou teprve čtyři roky, dokázaly se naučit upravenou hudební pohádku, která nesla název U broučků na paloučku. Předvedly, že umí propojit zpěv s pohybem, že mají úžasnou paměť a pozornost. Celé své pásmo písniček spojily s

opravdovým prožitkem, který perfektně vystihoval děj pohádky. Děti se rovněž podílely na přípravě kulis, které byly nedílnou součástí celého vystoupení. Všem dětem patří velká poklona nejen za jejich výkon, ale i za odvalu, kterou předvedly. Vystoupit před plným divadlem lidí byla pro všechny děti premiéra. Děkujeme rovněž rodičům dětí, které vystoupily na tomto představení, za jejich ochotu a spolupráci.

Anna Vyhliádková

A protože „ve zdravém těle zdravý duch“ a k jaru patří také sportovní aktivity, třetí třída Jahůdky začala docházet na plavecký výcvik...

Měníme se ve vodníky

Již během první lekce děti z Jahůdek zjistily, že voda je prima, nadnáší a užijí si v ní spoustu zábavy. Po vodní rozvíčce, při které si protáhnou celé tělo, se učí novým dovednostem. Nejraději mají různé

hry s využitím hraček, vodní skluzavku a protože mají odvahu na rozdávání, nebojí se ani velkého bazénu. Všechny děti chodí na plavání s úsměvem na tváři a moc se těší na hodné plavčice. Není důležité se naučit plavat, ale aby se z nich stali správní vodníci a vodnice, co se nebojí vody.

Ivana Němcová

I čtvrtá třída Sluníčka vybíjí jarní energii sportem a dochází na lekce cvičení do sportovního centra Harmony...

Cvičíme v Harmony

Třída Sluníček se již nemohla dočkat jara, až si společně budou moci zasportovat ve velké zrcadlové tělocvičně centra Harmony. Děti už druhý týden chodí cvičit a formou hry se

zde učí správnému držení těla, posilují všechny svalové skupiny, hrají štafetové hry a pohybují se na reprodukovanou hudbu. Ke cvičení využívají Bosu, Overbaly, obruče, míčky, stuhy a vzájemně se pozorují v zrcadlech, což je pro děti velký zážitek. Děti chodí cvičit moc rády, a na každou hodinu se těší. A paní učitelky? Ty mají radost, že se jejich děti můžou takto sportovně vyžít. Tak hurá do HARMONY!!

Martina Maturová

Cipískoviště

Každoročně se také naše děti účastní soutěže ve stavění hradu na Cipískovišti, letos šla o ceny a zážitky bojovat třída Jahůdek a Sluníček a obě byly neporazitelné. Hrady se pyšnilly vlastnoručně vyrobenými

vlajkami a měly vše, co správný hrad má mít – hradby, věže, příkopy, vězení, mosty..děti zapojily svou fantazii a hrad stál opravu za to. Při vyhlášení výsledku jsme si drželi palečky a vyplatilo se. Děti byly porotou pochváleny za originalitu, týmového ducha a za to, že spolu všechny spolupracovaly, odměnou jim byl náš velký potlesk a také sladká odměna v podobě dortu. Do školky jsme se vraceli s úsměvem na rtech, upřímnou ra-

дості a s vítězným pokřikem.

Vendula Rynešová

Střípky z 9. MŠ

Jaro začalo v naší mateřské škole loučením se zimou, děti poslaly Morenu po řece Otavě a rozloučily se s ní básní „Zimo, zimo, táhni pryč“.

„Zlatovláska“ - nejstarší děti

navštívily divadlo Fráni Šrámka, kde shlédly muzikál o šikovném Jiříkovi, který rozuměl řeči zvířat a jeho strastiplné pouti za krásnou zlatovlasou princeznou. Samozřejmě byla jeho cesta plná

nástrah a těžkých úkolů, se

kterými mu pomohla nejrůznější zvířátka. A že všechno dobře dopadlo je zcela jasné.

„Sluníčko“ – děti ze třídy slůňata si zkusily práci s netradičními materiály, vyrobily si sluníčka z keramiky, které zdobily pedikem a korálky.

„Zápis do ZŠ“ – k zápisu šlo z naší mateřské školy celkem 39 dětí a do školy v září nastoupí 35 dětí.

„Človíček v pravěku“ – celý cyklus 5. lekcí ukončily děti ze třídy kořata povídáním nad pytlíčky s malými dárky – vzpomínkami, které nastřádaly v průběhu návštěv v prácheňském muzeu a tím si zopakovaly všechny poznatky, které získaly o životě v minulosti.

„Hudba jako déšť“ – děti ze třídy kořata se představily v programu akademie ke Dni matek 2017 a zatančily

s radostí na hudbu Zdeňka Svěráka.

Eva Luzumová

Vítání jara s Křesťanskou mateřskou školkou

Výlet k Novému rybníku

Začátkem března se děti z Křesťanské mateřské školy vypravily na výlet do písčinkových lesů. Tentokrát byl naším cílem Nový rybník. Cestu lesem z Flekaček zvládly i ty nejmenší děti. Poslouchali jsme zpívající ptáky, pozorovali pomalu pučící větvičky stromů a užívali si čerstvý lesní vzduch. Cestou děti sledovaly červenou turistickou značku. U rybníka jsme spatřili několik kachen. Na rybníce nás překvapila ještě vrstva

ledu, jinde v lesích už nebylo po zimě ani památky.

Barevný týden

Třetí březnový týden proběhl v Křesťanské mateřské škole ve znamení barev. Byl vyhlášen barevný týden, děti přicházely do školky každý den v oblečení určité barvy. Nenechali se zahanbit ani zaměstnanci školky. Do té správné barvy jsme měli vyladěné i doplňky, takže školka byla v pondělí celá zelená, v úterý byli všichni ve žlutém, ve středu v červeném a čtvrtek byl

modrý den.

Předškoláci ve Sladovně

V pátek o Duhovém dnu se vypravili předškoláci do Sladovny, kde si barvy skutečně užili na programu Laboratoř barvy. Děti malovaly velké obrazy, obtiskovaly barvy nohama, kreslily na zem při houpaní na velké houpačce a uží-

vály si barevný svět dalšími způsoby. Všechny děti byly nadšené, bylo to krásné zakončení barevného týdne.

Výlet do lesa

Na konci března jsme se s dětmi vypravili opět do píseckých lesů. Vydali jsme se na stejné místo jako začátkem března, a to k Novému rybníku. Chtěli jsme pozorovat změny, které začátkem jara v přírodě nastaly. Při naší poslední návštěvě byl na rybníce ještě led, stromy neměly lístky a nic v lese nekvetlo. Tentokrát jsme objevili rozkvetlé sasanky, podléšky, plicníky, všude už rostla tráva a na keřích a stromech vyrůstaly malé lístky. Největším překvapením pro nás bylo velké množství žab, které jsme uviděli u rybníka. Děti nadšeně pozorovaly velké skokany, kteří plavali u břehu rybníka ve vodě a někteří skákali také na suchu v listí a trávě. Objevili jsme dokonce i ropuchy. Také jsme poslouchali ptačí koncert a snažili se některé ptačí hlasy rozeznat.

Děti si v lese také pohrály, buřdovaly skřítkům malé i veliké domečky. Z lesa se nám zpátky do školky vůbec nechtělo, těšíme se na další výlet.

Návštěva knihovny

V polovině dubna se předškolní děti z Křesťanské mateřské školy vypravily na návštěvu do městské knihovny. Děti si prohlédly budovu knihovny, podívaly se, jaké mají v knihovně zajímavé knihy a v dětském oddělení absolvovaly připravený program. Vyslechly pohádku „Velryba a pruhované tričko“, poznávaly obrázky zvířat a zapojovaly se do děje. Zkrátka nepřišly ani mladší děti ve školce, kde jsme si na knihovnu hráli, povíдали si o knihách a spisovatelích a učili se, jak se s knihami zachází. Děti vyprávěly své zkušenosti s oblíbenými knihami.

Babičky s knížkami na návštěvě v KMŠ

V letošním školním roce jsme v Křesťanské mateřské škole začali úspěšně spolupracovat

s píseckou Radou seniorů. Před Vánocemi nám babičky přišly do školky pomoci s pečením cukroví. Další hezkou akcí byla dubnová návštěva senierek ve školce v rámci tématu "Máme rádi knihy". Se svými oblíbenými dětskými knihami přišla paní Zdenka Králová a její kamarádka paní Jana Mikolášová. Babička Zdenka i babička Jana poutavě vyprávěly dětem o knihách z jejich dětství. Některé staré knihy jim přinesly ukázat a převyprávěly dětem, o čem jsou a proč se jim líbily. Také přinesly některé novější knihy, které rády čtou svým vnoučátkům, a z jedné z nich paní Zdenka přečetla příběh o zvířátkách. Děti se také zapojily a povíдалy babičkám, které knihy mají doma rády, s kým si čtou a co se jim na knížkách nejvíce líbí. Setkání bylo velkou motivací pro budoucí čtenářské dovednosti dětí.

Děti z KMŠ na výletě do Mavkova

Ve čtvrtek 27. dubna jsme se

s dětmi z Křesťanské mateřské školy vypravili do Záchrané stanice zvířat Makov. Sice počasí vůbec nevypadalo jarně, bylo chladno a chvílemi pršelo, to ale dětem ani zvířátkům vůbec nevadilo. Děti si prohlédly všechny obyvatele záchrané stanice, dozvěděly se zajímavosti o jejich životě i o tom, proč jsou zvířata v této stanici a

jak se tam dostala. Nejvíce se dětem líbili čápi, vydra, dravci a také veselé veverky. Většina dětí se odvážila vzít si na svoji ruku sovu pálenou. Děti si ji tak mohly prohlédnout úplně zblízka. S dětmi jsme také poznávali na obrázcích živočichy žijící v našem okolí a děti si je i nakreslily. Návštěva u zvířat v Makově se nám moc líbila. I nadále

budeme ve školce sbírat pro

zvířecí obyvatele Makova suché pečivo, teď už děti ví, pro koho starý chléb a rohlíky mohou do školky nosit.

Lenka Kučerová

11. MŠ

Výlet do Tábora

V úterý 16.5. vyrazily všichni z 11.MŠ na výlet do Muzea čokolády v Táboře. Děti si prohlédly vystavené exponáty, neustále objevovaly něco nového, co je zaujalo, především známé pohádkové postavičky. Navštívily i sklep, podívaly se na práci cukrářů a pak si také vyzkoušely vyrábět z marcipánu, který nejdnou i ochutnaly. Domů si odvážely spoustu zážitků a také své vyrobené dobroty.

Zahradní slavnost ke "Dni matek"

Letošní oslava "Dne matek" na 11.MŠ proběhla zcela netradičně formou zahradní slavnosti. Vzhledem k nejistému počasí byl trochu problém s výběrem termínu. Volba padla na středu 17.5. a dobře to dopadlo. Všichni se na akci těšili. Na zahradě se sešly nejen maminky, ale celé rodiny, prarodiče a další příbuzní. Děti z obou tříd předvedly společné vystoupení jako pěvecký sbor,

závěrem si zazpívali i rodiče. Pásmo písniček a básniček bylo moc pěkné a mnoho přítomných dojalo k slzičkám. Po rozdání dárků maminkám přišla na řadu další část slavnosti - raut na zahradě. Většina rodičů přinesla něco dobrého na zub. A bylo z čeho vybírat! Děti si hrály, dospělí si povídali,

čas letěl.....Celé odpoledne se velice vydařilo.

Velikonoční tvoření

Ve čtvrtek 6.dubna proběhlo opět na 11.MŠ na Hradišti "Velikonoční tvoření". Akci pořádá 11.MŠ a Osadní výbor Hradiště.Přes 50 účastníků-velcí i malí – se hned pustilo do práce a vytvořili si krásné velikonoční dekorace.

Rádi pomáháme druhým

V 11. MŠ na Hradišti stále probíhá sbírka plastových víček. Delší dobu jsme nevěděli, komu předat. Přes

"Nepotřebné věci" jsme se dostali na Výrobní družstvo invalidů Písek, které organizuje sbírku pro Elišku Cajzovou. Předali jsme panu řidiči 2 velké pytle – skoro 30 kg. A sbíráme dál.

Putování za velikonočním zajíčkem

Ve středu 12.4.2017 plnily děti s radostí různé úkoly, které jim připravili rodiče. Sdružení „Veselá škola“ uspořádalo tradiční velikonoční akci. Děti soutěže bavily a hlavně očekávaly, zda jim i letos zajíček dá nějaké odměny. Ty pro ně připravila mateřská škola. Společně s rodiči prožili všichni krásné dopoledne.

Nejvíce se o vše zasloužila paní Hájíčková, která vymyslela soutěže a po své noční směně celé dopoledne vše s nadšením organizovala. Pomáhaly jí- paní Boháčová, Prokopová, Kropáčková, Vališová, Šatavová, Mádlová, Brožová, Písaříková a Kučerová. Moc si vážíme jejich času, který všem dětem věnovaly.

Dopoledne se Sammíkem

Za dětmi přijela paní Hromádková se svým poníkem Sammíkem. Trochu jsme se obávali počasí, ale vyšlo to výborně. Dětem vyprávěla o tom,

jak se musí o Sammíka starat, jak ke koni přistupovat a také, čím ho krmit. Malí se svezli na zahradě MŠ a starší se vydali na cestu lesem v okolí.

Čarodějnice s 11. MŠ

Ani nepřízeň počasí nezkazila plánovanou akci 11. MŠ a Osadního výboru Hradiště. Aspoň na dvě hodiny přestalo pršet.

V pátek 28. 4.2017 se sešly všechny děti na hřišti, nejdříve si pochutnaly na buřtech pečených na ohni. Pak si starší děti vyzkoušely pár čarodějnických soutěží a hlavně nazdobily věnec na májku a připravily ho na neděli na další část čarodějníc na Hradišti.

Zdenka Staňková

Něco pro zasmání

Pan Novák navštívil s rodinou Bulharsko. Na jednom zvláště hezkém místě vyryl do skály: „Byl jsem zde se svou ženou, je zde krásně.“ Příští rok tam přijela paní Nováková sama. Do skály pod původní nápis připsala: „Letos je tu mnohem krásněji.“

Pepíček prosí tátu: "Tati, kup mi buben." "Nekoupím, budeš mě rušit při práci."

Pepíček: "Neboj, budu bubnovat jenom když budeš spát."

Starší babička je na pravidelné prohlídce u své praktické lékařky. Lékařka se ptá: "Tak co, babičko, trápí vás nějaký zdravotní problém? A co stolice, máte ji pravidelnou?"

"Ano, ano, stolicí mám pravidelnou, vždy ve čtyři hodiny ráno."

"A v kolik hodin se budíte?"

"Budím se vždy kolem sedmé."

Dva bobři se potkali v kanadských lesích a ten jeden povídá: „To jsem rád, že tě vidím, povídej, co nového.“ Povykládali si do sytosti, a když se loučili, ptá se ten první: „Tak kdy se zase uvidíme?"

„Co já vím? Možná už za týden na trhu s kožešinami!"

Matyáš Luka 6. B

Pro bystré hlavičky

1. Kde se nalézá Sahara?
2. Který světadíl leží na východ od Evropy?
3. Jak se jmenuje nejmenší světadíl?
4. Co odděluje Evropu od Afriky?
5. Jak se jmenuje největší ostrov na světě?
6. Která řeka je nejdelší na světě?
7. Součástí kterého kontinentu je světadíl Evropa?
8. Jak dlouhý je horský hřbet And?
9. Ve kterém světadíle se nachází nejvyšší pohoří na světě?
10. Jak se jmenují 3 skupiny ostrovů v Oceánii?

Odpovědi: 1.V Africe, 2.Asie, 3.Austrálie, 4.Středozemní moře,

5.Grónsko, 6.Amazonka, 7.Eurasie , 8.7000km, 9.v Asii, 10.Melanésie,Mikronésie,Polynésie

Richard Staněk, 6. B

Vaříme bez maminky

Dort ze salámu

300 ml vlažné vody
50 ml vlažného mléka
2 lžičky soli
1 lžička cukru
1 lžička kmínu
1 lžička octa
2 lžíce oleje
600 g hladké mouky
30 g čerstvého droždí
salám
sýr

Dortovou formu vymažeme, nebo použijeme papír na pečení, vložíme těsto, necháme ještě 20 minut kynout, potřeme slanou vodou a dáme na cca 30 minut péct na 180 °C.

Opět potřeme slanou vodou a necháme dopéct do zružování.

Po upečení a vychladnutí korpusu dvakrát podélně rozřízneme a potřeme silnější vrstvou pomazánky dle chuti, kterou každý rád.

Potom celý povrch a po celém obvodu potřeme dalším druhem pomazánky, posypeme například sýrem a dozdobíme dle vlastní fantazie, možnosti a chuti salámem, sýrem a zeleninou.

Vanda Pazderská, 6. C

Co kdyby...?

Co bys dělal, kdyby neexistovaly počítače, mobily, tablety.....?

Skočil bych z okna.

Patrik 6. A

Šel bych si kreslit.

Áron 4. C

Šel bych ven skákat parkour.

Ondra 6. B

Chodil bych ven

Vítek 6. B

Matyáš Luka, 6. B

TYLÁČEK - ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce:

Mgr. Eva Laksarová,
DiS. Veronika Kramplová

Grafická úprava a počítačová sazba:

Mgr. Markéta Lišková

Fotografická spolupráce:

Jaromír Hladký ml.

Redakční rada:

Gabriela Vandasová 9. B

Jindřiška Vovesná 8. A

Vanda Pazderková 6. B

Natálie Hesounová 6. A

Matyáš Luka 6. B

Richard Staněk 6. B

Toto číslo bylo předáno do tisku 15. 6. 2017

Počet výtisků: 780

Drobné chyby — redakční šotek Tylda

Časopis je připravován v aplikaci MS Publisher.

Tisk: Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s. r. o. Krasíkovická 1787, 393 01

Pelhřimov

Adresa redakce:

Tyláček,
ZŠ J. K. Tyla,
Tylova 2391
397 01 Písek

telefon:

382215104/129

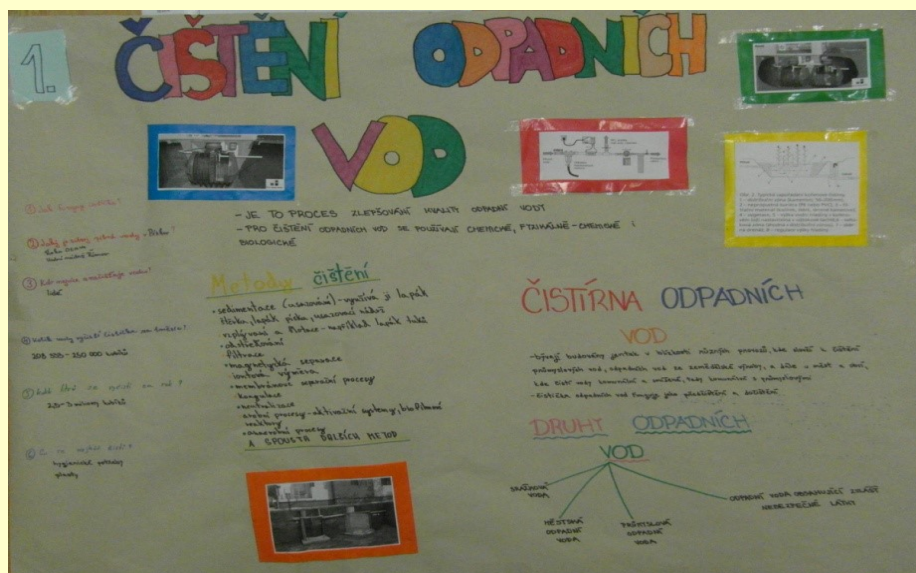
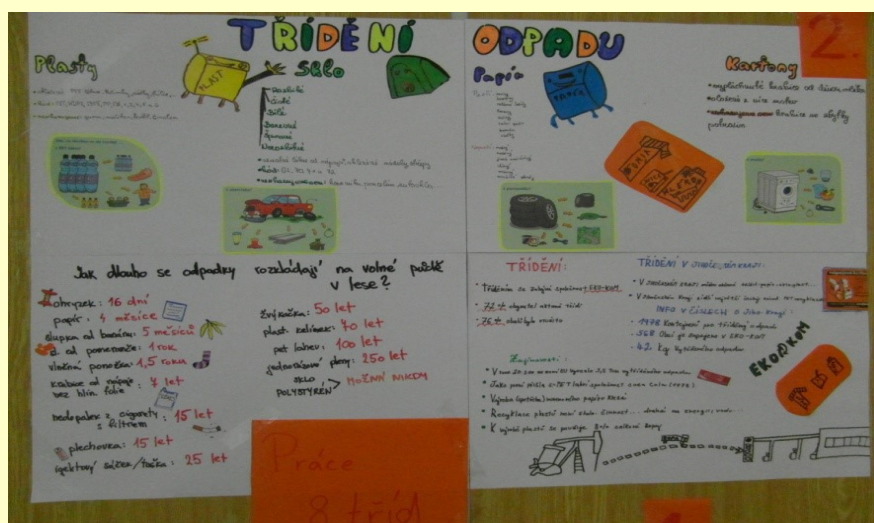
e-mail:

eva.laksarova@zstylova.cz

Projektový den EVVO 18.4.2017

(EVVO – environmentální výchova – výchova k ochraně přírody)

Ukázky prací žáků

Další akce EVVO v roce 2017 v obrazech

Obhajujeme titul Ekoškola

Přednáška Mgr. Lenky Zimmelové z organizace ČEVAK - Do odpadu – o třídění odpadků a čistotě vod pro 3.ročníky

Panel ukázek znečištění oceánů a rady, jak šetřit s vodou v domácnosti (práce žáků Ekotýmu)

Návštěva Ekotýmu ze ZŠ Chyšky

